

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/478**ze dne 11. března 2015****o společných pravidlech dovozu****(kodifikované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 260/2009 ⁽³⁾ bylo podstatně změněno ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.
- (2) Společná obchodní politika by měla být založena na jednotných zásadách.
- (3) Evropské společenství uzavřelo Dohodu o zřízení Světové obchodní organizace (WTO). Příloha 1 A k uvedené dohodě obsahuje mimo jiné Všeobecnou dohodu o clech a obchodu 1994 (GATT 1994) a Dohodu o ochranných opatřeních.
- (4) Dohoda o ochranných opatřeních vyhovuje potřebě upřesnit a posílit disciplíny GATT 1994, zejména disciplínu článku XIX. Uvedená dohoda požaduje odstranění ochranných opatření, která se vymykají těmto pravidlům, jako jsou dobrovolná vývozní omezení, ujednání o řízení trhů nebo jiná podobná ujednání při dovozu nebo při vývozu.
- (5) Dohoda o ochranných opatřeních se vztahuje také na výrobky z odvětví uhlí a oceli. Proto platí společná pravidla dovozu, zejména se zřetelem na použití ochranných opatření, také pro tyto výrobky, aniž by byla dotčena případná opatření provádějící dohodu týkající se zvlášť výrobků z odvětví uhlí a oceli.
- (6) Textilní výrobky, na které se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 517/94 ⁽⁵⁾, jsou předmětem zvláštní úpravy na úrovni Unie i na mezinárodní úrovni. Měly by tudíž být vyňaty z oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (7) Členské státy by měly Komisi informovat o každém nebezpečí, které vyplývá z vývoje dovozu a mohlo by si vyžádat zavedení kontroly Unie nebo uplatnění ochranných opatření.
- (8) V takovém případě by Komise měla zkoumat dovozní podmínky, vývoj dovozu a různá hlediska hospodářské a obchodní situace, jakož i případná opatření, která mají být uplatňována.
- (9) V případě uplatňování předchozí kontroly Unie by mělo být propuštění dotčených produktů do volného oběhu podmíněno předložením kontrolního dokladu, který odpovídá jednotným kritériím. Tento doklad by měly na prostou žádost dovozce vystavit v určité lhůtě orgány členských států, aniž by tím dovozci vznikalo právo dovozu. Kontrolní doklad by proto měl platit pouze tak dlouho, dokud nedojde ke změně dovozních pravidel.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 10. prosince 2014 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. února 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 2. března 2015.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 260/2009 ze dne 26. února 2009 o společných pravidlech dovozu (Úř. věst. L 84, 31.3.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Viz příloha II.

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 517/94 ze dne 7. března 1994 o společných pravidlech dovozu textilních výrobků pocházejících z některých třetích zemí, na které se nevztahují dvoustranné dohody, protokoly nebo jiná ujednání ani jiná zvláštní pravidla dovozu Společenství (Úř. věst. L 67, 10.3.1994, s. 1).

- (10) Členské státy a Komise by se měly navzájem co nejpodrobněji informovat o výsledcích kontroly Unie.
- (11) Komisi přísluší, aby přijímala ochranná opatření, která jsou v zájmu Unie nutná. Tento zájem by se měl brát v úvahu jako celek, a zejména zahrnovat zájmy výrobců, uživatelů a spotřebitelů Unie.
- (12) Ochranná opatření vůči členu WTO mohou přicházet v úvahu pouze tehdy, jestliže je dotyčný produkt do Unie dovážen v tak zvýšeném množství a za takových podmínek, že vzniká nebo hrozí vážná újma výrobcům Unie obdobného nebo přímo soutěžícího produktu, ledaže mezinárodní závazky dovolují odchylku od tohoto pravidla.
- (13) Měly by být definovány pojmy „vážná újma“, „hrozba vážné újmy“ a „výrobce Unie“ a stanovena přesná kritéria pro určení újmy.
- (14) Před uplatněním ochranného opatření by se mělo provést šetření, avšak Komise by si měla zachovat možnost, aby v naléhavých případech uplatňovala prozatímní opatření.
- (15) Je třeba podrobně upravit zahájení šetření, potřebné kontroly a inspekce, přístup vyvážejících zemí a účastníků řízení k získaným informacím, slyšení účastníků řízení a možnost účastníků řízení předložit svá stanoviska.
- (16) Ustanoveními tohoto nařízení týkající se šetření nejsou dotčeny předpisy Unie a členských států států o profesním tajemství.
- (17) Pro zvýšení právní jistoty dotčených hospodářských subjektů a v zájmu rychlého rozhodování je dále nutno stanovit lhůty pro zahájení šetření a pro rozhodnutí o účelnosti opatření.
- (18) Pokud jsou přijata ochranná opatření ve formě kvóty, neměla by být její výše zpravidla nižší než průměr dovozu za alespoň tříleté reprezentativní období.
- (19) Jestliže se kvóta rozdělí mezi dodavatelské země, může se podíl každé země stanovit buď dohodou s těmito zeměmi, nebo na základě dovozu v reprezentativním období. V případě vážné újmy a neúměrného růstu dovozu by však mělo být možné se od těchto pravidel odchýlit pod podmínkou, že prověhne náležitá konzultace ve Výboru pro ochranná opatření WTO.
- (20) Měla by se určit maximální doba platnosti ochranných opatření a stanovit zvláštní ustanovení o prodloužení platnosti těchto opatření, jejich postupné liberalizaci a jejich přezkumu.
- (21) Měly by se stanovit okolnosti, za nichž mají být od ochranných opatření osvobozeny produkty pocházející z rozvojové země, která je členem WTO.
- (22) Kontrolní nebo ochranná opatření, která se omezují na jednu nebo více oblastí Unie, se mohou ukázat vhodnější než opatření uplatňovaná v celé Unii. Taková opatření by však měla být připuštěna pouze výjimečně, pokud neexistují žádná alternativní řešení. Je nutno zajistit, aby tato opatření byla dočasná a aby co nejméně omezovala fungování vnitřního trhu.
- (23) V zájmu sjednocení pravidel dovozu by měly být náležitosti, které mají dovozci splňovat, jednoduché a bez ohledu na místo odbavení zboží vždy stejné. Proto by mělo být zajištěno, aby všechny náležitosti byly splněny použitím tiskopisů odpovídajících vzoru připojenému k tomuto nařízení.
- (24) Kontrolní doklady vystavené v souvislosti s kontrolními opatřeními Unie by měly být nezávisle na vystavujícím členském státě platné v celé Unii.
- (25) Uplatňování tohoto nařízení vyžaduje jednotné podmínky pro přijímání prozatímních a konečných ochranných opatření a pro ukládání opatření předchozí kontroly. Tato opatření by měla přijímat Komise v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (26) Pro přijímání kontrolních a prozatímních opatření by se měl s ohledem na účinky uvedených opatření a jejich posloupnost ve vztahu k přijímání konečných ochranných opatření použít poradní postup. V případě, že by prodlení při zavádění opatření mohlo způsobit škodu, kterou by bylo obtížné napravit, je nezbytné, aby Komise byla oprávněna přijmout okamžitě použitelná prozatímní opatření,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÉ ZÁSADY

Článek 1

1. Toto nařízení se vztahuje na dovoz produktů pocházejících ze třetích zemí, s výjimkou:
 - a) textilních výrobků, na které se vztahují zvláštní pravidla dovozu podle nařízení (ES) č. 517/94;
 - b) produktů pocházejících z některých třetích zemí uvedených v nařízení Rady (ES) č. 625/2009 ⁽¹⁾.
2. Dovoz produktů uvedených v odstavci 1 do Unie je volný a nepodléhá žádnému množstevnímu omezení, aniž jsou dotčena případná ochranná opatření přijatá podle kapitoly V.

KAPITOLA II

INFORMAČNÍ A KONZULTAČNÍ POSTUP UNIE

Článek 2

Pokud by vývoj dovozu vyžadoval zavedení kontrolních a ochranných opatření, sdělí to členské státy Komisi. Toto sdělení musí obsahovat dostupné důkazy podle kritérií stanovených v článku 9. Komise toto sdělení neprodleně předá všem členským státům.

Článek 3

1. Komisi je nápomocen Výbor pro ochranná opatření (dále jen „výbor“), zřízený tímto nařízením. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.
5. Použije-li se písemný postup podle čl. 3 odst. 5 nařízení (EU) č. 182/2011 pro přijetí konečných opatření podle článku 16 tohoto nařízení, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá většina členů výboru definovaná v čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) č. 182/2011. Použije-li se písemný postup v jiných případech, kdy návrh opatření projednává výbor, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá prostá většina členů výboru. Použije-li se písemný postup v jiných případech, kdy návrh opatření neprojednává výbor, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá nejméně čtvrtina členů výboru.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 625/2009 ze dne 7. července 2009 o společných pravidlech dovozu z některých třetích zemí (Úř. věst. L 185, 17.7.2009, s. 1).

KAPITOLA III

ŠETŘENÍ UNIE

Článek 4

1. Aniž je dotčen článek 7, provede se před zavedením ochranného opatření šetření Unie.
2. Cílem šetření je, aby se na základě činitelů uvedených v článku 9 zjistilo, zda daným výrobcům Unie vzniká nebo hrozí vážná újma způsobená dovozem dotyčného produktu.
3. Použijí se tyto definice:
 - a) „vážnou újmou“ se rozumí významné obecné poškození postavení výrobců Unie;
 - b) „hrozbou vážné újmy“ se rozumí vážná újma, která jednoznačně a bezprostředně hrozí;
 - c) „výrobci Unie“ se rozumějí výrobci obdobných nebo přímo soutěžících produktů jako celek, kteří působí na území Unie, nebo ti výrobci, jejichž společná výroba obdobných nebo přímo soutěžících produktů tvoří významný podíl na celkové výrobě Unie těchto produktů.

Článek 5

1. Pokud je Komisi zřejmé, že existují dostatečné důkazy odůvodňující zahájení šetření, zahájí je do jednoho měsíce po obdržení sdělení od některého členského státu a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Toto oznámení:
 - a) obsahuje souhrn získaných informací a pokyn, že je nutno předat Komisi všechny užitečné informace;
 - b) stanoví lhůtu, v níž mohou zúčastněné osoby vyjádřit písemné stanovisko a předat informace, pokud tato stanoviska a informace mají být vzaty v úvahu při šetření;
 - c) stanoví lhůtu, v níž mohou zúčastněné osoby podat žádost o slyšení před Komisí podle odstavce 4.

Komise zahájí šetření v součinnosti s členskými státy.

Komise informuje členské státy o posouzení informací, které provedla, obvykle do 21 dnů ode dne, kdy jí byly informace předány.

2. Komise si vyžádá všechny informace, které považuje za nutné, a považuje-li to za vhodné, pokusí se poté, co informovala členské státy, ověřit tyto informace u dovozců, obchodníků, obchodních zástupců, výrobců, obchodních sdružení a organizací.

Komisi přitom poskytují pomoc zaměstnanci členského státu, na jehož území se toto prověřování provádí, pokud si to tento členský stát přeje.

3. Členské státy poskytnou Komisi na její žádost a podle postupů, které Komise stanoví, informace, které mají k dispozici o vývoji situace na trhu s produktem, jehož se šetření týká.
4. Zúčastněné osoby, které se přihlásily podle odst. 1 prvního pododstavce, a zástupci vyvážející země mohou na základě písemné žádosti nahlížet do všech informací poskytnutých Komisi v rámci šetření, kromě interních dokumentů úřadů Unie nebo jejích členských států, pokud jsou tyto informace významné pro uplatnění jejich argumentů, nejsou důvěrné ve smyslu článku 8 a Komise je při šetření používá.

Zúčastněné osoby, které se přihlásily, mohou Komisi sdělit stanovisko k těmto informacím. Jejich stanoviska lze vzít v úvahu, pokud se opírají o dostatečné důkazy.

5. Komise může zúčastněné osoby vyslechnout. Zúčastněné osoby musí být vyslechnuty, pokud o to písemně požádají ve lhůtě stanovené oznámením v *Úředním věstníku Evropské unie* a prokáží, že mohou být výsledkem šetření skutečně dotčeny a že existují zvláštní důvody pro jejich slyšení.

6. Pokud nejsou informace poskytnuty ve lhůtách stanovených tímto nařízením nebo Komisí na základě tohoto nařízení nebo pokud je šetření značně bráněno, mohou být zjištění učiněna na základě údajů, které jsou k dispozici. Jestliže Komise zjistí, že jí zúčastněná osoba nebo třetí osoba sdělily nesprávné nebo zavádějící informace, nebere tyto informace v úvahu a může využít údaje, které jsou k dispozici.

7. Pokud Komise dospěje k názoru, že stávající důkazy nepostačují k tomu, aby odůvodnily šetření, sdělí toto rozhodnutí členským státům do jednoho měsíce od obdržení sdělení od členských států.

Článek 6

1. Po ukončení šetření předkládá Komise výboru zprávu o výsledcích.
2. Pokud Komise během devíti měsíců po zahájení šetření dojde k závěru, že nejsou nutná žádná kontrolní nebo ochranná opatření Unie, ukončí se šetření do jednoho měsíce. Komise šetření ukončí poradním postupem podle čl. 3 odst. 2.
3. Pokud Komise dojde k závěru, že jsou nutná kontrolní a ochranná opatření Unie, přijme podle kapitol IV a V ve lhůtě devíti měsíců po zahájení šetření potřebná opatření. Ve výjimečných případech může být tato lhůta prodloužena o další nejvýše dva měsíce; v tom případě zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o délce prodloužení se shrnutím důvodů.

Článek 7

1. Tato kapitola nevyklučuje použití kontrolních opatření podle článků 10 až 14 nebo prozatímních ochranných opatření podle článků 15, 16 a 17 v kterémkoli okamžiku.

Prozatímní opatření se uplatňují,

- a) jestliže kritická situace, v níž by každé prodlení vedlo k obtížně napravitelné škodě, vyžaduje okamžitý zásah a
- b) jestliže bylo předběžně stanoveno, že je jasné prokázáno, že růstem dovozu vznikla nebo hrozí vážná újma.

Doba platnosti těchto opatření nesmí přesahovat 200 dnů.

2. Prozatímní ochranná opatření spočívají ve zvýšení cel oproti jejich stávající úrovni, nezávisle na tom, je-li nulová nebo vyšší, jestliže jsou tato opatření s to zabránit vážné újmě nebo ji napravit.

3. Komise provede bez odkladu veškerá vyšetřovací opatření, která jsou ještě zapotřebí.

4. Pokud jsou prozatímní ochranná opatření zrušena, protože nedošlo k žádné vážné újmě ani hrozbě vážné újmy, jsou cla vybraná na základě těchto opatření bez žádosti neprodleně vrácena. Použije se postup stanovený v člancích 235 a následujících nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ⁽¹⁾.

Článek 8

1. Informace získané na základě tohoto nařízení smějí být použity pouze k účelu, k němuž byly vyžádány.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

2. Komise, členské státy ani jejich úředníci nesdělí žádné důvěrné informace, které obdrželi podle tohoto nařízení, ani žádné důvěrně poskytnuté údaje bez výslovného souhlasu toho, kdo tyto informace poskytl.

3. Každá žádost o důvěrné zacházení musí uvádět důvody, proč je informace důvěrná.

Zdá-li se však žádost o důvěrné zacházení neoprávněná a nepřeje-li si ten, kdo informaci poskytl, povolit její zveřejnění ani její sdělení v obecné nebo souhrnné formě, nemusí být dotyčná informace brána v úvahu.

4. Informace je v každém případě považována za důvěrnou, pokud by její sdělení mohlo mít závažný nepříznivý účinek na toho, kdo ji poskytl nebo je jejím zdrojem.

5. Odstavce 1 až 4 nevylučují, aby se úřady Unie odvolávaly na obecné informace, a zejména na důvody, na kterých jsou založena rozhodnutí přijatá na základě tohoto nařízení. Tyto úřady však musí přihlížet k oprávněnému zájmu dotčených fyzických nebo právnických osob na zachování jejich obchodního tajemství.

Článek 9

1. Zkoumání vývoje dovozu, dovozních podmínek a vážné újmy nebo hrozby vážné újmy pro výrobce Unie se opírá zejména o tyto činitele:

- a) objem dovozu, zejména při podstatném zvýšení v absolutních číslech nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě v Unii;
- b) cena dovážených produktů, zejména pokud je významně nižší v porovnání s cenou obdobného produktu v Unii;
- c) účinky na výrobce Unie, které jsou patrné ve vývoji některých hospodářských činitelů, jako jsou:

- výroba,
- využití kapacity,
- zásoby,
- prodej,
- podíl na trhu,
- ceny (tzn. pokles cen nebo zabránění nárůstu cen, k němuž by normálně došlo),
- zisk,
- kapitálový výnos,
- peněžní toky,
- zaměstnanost;

d) jiné činitele než vývoj dovozu, jimiž vzniká nebo může vzniknout dotyčným výrobcům Unie újma.

2. Pokud se posuzuje existence hrozby vážné újmy, Komise také prověřuje, zda lze jasně předvídat, že určitá situace pravděpodobně povede ke skutečné újmě.

Přitom lze mimo jiné zohlednit tyto činitele:

- a) míru růstu vývozu do Unie;
- b) vývozní kapacitu v zemi původu nebo vývozu, která již existuje nebo vznikne v dohledné budoucnosti, a pravděpodobnost, že tato kapacita bude využita k vývozu do Unie.

KAPITOLA IV

KONTROLNÍ OPATŘENÍ

Článek 10

1. Pokud vývoj dovozu produktu pocházejícího ze třetí země, na který se vztahuje toto nařízení, hrozí způsobit újmu výrobcům Unie, může být dovoz tohoto produktu, pokud to vyžadují zájmy Unie, podroben:

- a) zpětné kontrole Unie podle rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 nebo
- b) předchozí kontrole Unie podle článku 11.

2. Komise přijímá rozhodnutí o zavedení kontroly prostřednictvím prováděcích aktů poradním postupem podle čl. 3 odst. 2.

3. Doba platnosti kontrolních opatření je omezená. Pokud není stanoveno jinak, pozbývají platnosti uplynutím druhého pololetí, které následuje po pololetí, během něž byla opatření zavedena.

Článek 11

1. Produkty, které podléhají předchozí kontrole Unie, smějí být propuštěny do volného oběhu pouze po předložení kontrolního dokladu. Tento doklad vydává příslušný orgán určený členskými státy pro všechna požadovaná množství bezplatně do nejvýše pěti pracovních dnů poté, co tento orgán obdrží žádost dovozce Unie, nezávisle na jeho místě usazení v Unii. Pokud se neprokáže opak, má se za to, že příslušný vnitrostátní orgán žádost obdržel nejpozději tři pracovní dny po jejím podání.

2. Kontrolní doklad se vyhotovuje na tiskopise odpovídajícím vzoru v příloze I.

Pokud není v rozhodnutí o zavedení kontroly stanoveno jinak, obsahuje žádost dovozce o vystavení kontrolního dokladu povinně pouze tyto údaje:

- a) jméno a úplnou adresu žadatele (včetně čísla telefonu, faxu a v případě potřeby identifikačního čísla u příslušných vnitrostátních orgánů), jakož i jeho daňové identifikační číslo, pokud je povinen platit DPH;
- b) případně jméno a úplnou adresu deklaranta nebo zástupce určeného žadatelem (včetně čísla telefonu a faxu);
- c) označení zboží s uvedením jeho:
 - obchodního názvu,
 - kódu kombinované nomenklatury,
 - místa původu a místa odeslání;
- d) deklarovaná množství v kilogramech a v případě potřeby v jiné jednotce (páry, kusy atd.);
- e) cenu zboží v eurech, CIF hranice Unie;
- f) následující prohlášení žadatele s datem, podpisem a jménem žadatele napsaným hůlkovým písmem:

„Já, níže podepsaný, potvrzuji, že údaje uvedené v této žádosti jsou pravdivé a byly poskytnuty v dobré víře a že jsem usazen na území Unie.“

3. Kontrolní doklad je platný v celé Unii nezávisle na tom, který členský stát jej vystavil.

4. Zjištění, že jednotková cena, za niž je obchod sjednán, překračuje cenu uvedenou v kontrolním dokladu o méně než 5 % nebo že celková hodnota nebo celkové množství produktů deklarovaných k dovozu překračuje o méně než 5 % hodnotu nebo množství, které jsou uvedeny v kontrolním dokladu, nevylučuje propuštění dotyčného produktu do volného oběhu. Komise může po vyslechnutí stanovisek vyjádřených ve výboru s přihlédnutím k vlastnostem produktů a k jiným zvláštním znakům transakcí stanovit jiný procentní podíl, který však zpravidla nesmí překročit 10 %.

5. Kontrolní doklad se může použít pouze tehdy, pokud zůstanou pro dané transakce použitelná ujednání o liberalizaci dovozu. Kontrolní doklad lze používat nejdéle po dobu, která se stanoví ke stejnému okamžiku a stejným postupem jako zavedení kontroly, přičemž se zohlední vlastnosti produktů a ostatní zvláštní znaky těchto transakcí.
6. Původ produktů kontrolovaných Unii se musí prokázat osvědčením o původu, pokud je to požadováno v rozhodnutí podle článku 10. Jiné předpisy o předložení takového osvědčení nejsou tímto odstavcem dotčeny.
7. Jestliže se na produkty podléhající předchozí kontrole Unie v některém členském státě vztahuje regionální ochranné opatření, může dovozní povolení udělené tímto členským státem nahradit kontrolní doklad.
8. Kontrolní doklady a výtahy z nich se vystavují ve dvou vyhotoveních, z nichž první je označeno jako „Originál pro žadatele“, má číslo 1 a předává se žadateli, zatímco druhé je označeno jako „Kopie pro příslušný orgán“, má číslo 2 a uchovává je orgán, který doklad vystavil. Pro správný účely může příslušný orgán k vyhotovení č. 2 připojit ještě další dodatečná vyhotovení.
9. Pro tiskopisy se použije bílý, bezdřevý, klížený psací papír s hmotností 55 až 65 g/m². Tiskopisy mají formát 210 × 297 mm; odstup řádků je 4,24 mm (1/6); úprava tiskopisu se musí přesně dodržet. Přední i zadní strana vyhotovení č. 1, která představuje vlastní kontrolní doklad, je navíc opatřena tištěným žlutým gilošovaným vzorem, který zviditelní jakékoli padělání mechanickými nebo chemickými prostředky.
10. Za tisk tiskopisů odpovídají členské státy. Tiskopisy je možné tisknout v tiskárnách schválených členským státem, ve kterém jsou usazeny. V takovém případě musí každý tiskopis obsahovat odkaz na toto schválení. Na tiskopisech se musí uvést název a adresa tiskárny nebo značka, podle níž lze tiskárnu identifikovat.

Článek 12

Pokud nebyl dovoz produktu podroben předchozí kontrole Unie, může Komise v souladu s článkem 17 zavést kontrolu omezenou na dovoz určený pro jeden nebo více regionů Unie. Jakmile se Komise rozhodne zahájit kontrolu, uvědomí o tom členské státy.

Článek 13

1. Produkty pod regionální kontrolou smějí být propuštěny do volného oběhu pouze po předložení kontrolního dokladu. Tento doklad vydává příslušný orgán určený daným členským státem nebo státy pro všechna požadovaná množství bezplatně do nejvýše pěti pracovních dnů poté, co příslušný vnitrostátní orgán obdrží žádost dovozce Unie, nezávisle na jeho místě usazení v Unii. Pokud se neprokáže opak, má se za to, že příslušný vnitrostátní orgán žádost obdržel nejpozději tři pracovní dny po jejím podání. Kontrolní doklad se může použít jen po dobu, po kterou zůstávají účinná ujednání o liberalizaci dovozu odpovídající daným transakcím.
2. Použije se čl. 11 odst. 2.

Článek 14

1. Členské státy sdělí Komisi v případě kontroly Unie nebo regionální kontroly během prvních deseti dnů každého měsíce:
 - a) v případě předchozí kontroly částky vypočtené podle ceny CIF a množství zboží, pro něž byly v předchozím období vydány kontrolní doklady;
 - b) v každém případě dovoz během období, které předchází období uvedenému v písmenu a).

Informace členských států jsou rozčleněny podle produktů a zemí.

Odchylná ustanovení mohou být přijata ke stejnému okamžiku a stejným postupem, jakým byla zavedena kontrola.

2. Komise může na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu změnit časový rozvrh pro předkládání informací, pokud to vyžadují vlastnosti produktu nebo zvláštní okolnosti.
3. Komise o tom uvědomí členské státy.

KAPITOLA V

OCHRANNÁ OPATŘENÍ

Článek 15

1. Pokud je produkt dovážen do Unie v natolik zvýšeném množství nebo za takových podmínek, že tím výrobcům Unie vzniká nebo hrozí vážná újma, může Komise na ochranu zájmů Unie na žádost některého členského státu nebo z vlastního podnětu:

- a) zkrátit dobu platnosti kontrolních dokladů ve smyslu článku 11, které budou vydány po vstupu tohoto opatření v platnost;
- b) změnit pravidla pro dovoz dotyčného produktu tak, že smí být propuštěn do volného oběhu pouze po předložení dovozního povolení; toto povolení se uděluje podle pravidel a v mezích, které stanoví Komise.

Opatření uvedená v písmenech a) a b) jsou okamžitě použitelná.

2. Vůči členům WTO lze opatření podle odstavce 1 přijmout, jen jsou-li splněny obě podmínky prvního pododstavce uvedeného odstavce.

3. Je-li stanovena kvóta, zohlední se zvláště:

- a) zájem na co nejrozsáhlejší zachování tradičních obchodních toků;
- b) objem zboží dováženého na základě smluv uzavřených za obvyklých podmínek před vstupem ochranného opatření ve smyslu této kapitoly v platnost, pokud byly tyto smlouvy příslušným členským státem Komisi oznámeny;
- c) potřeba nepoškodit dosažení cíle sledovaného zavedením kvóty.

Výše kvóty nesmí být nižší než průměr dovozu za tři poslední reprezentativní roky, pro které jsou k dispozici statistiky, ledaže je k zabránění vážné újmy nebo k její nápravě nezbytná odlišná úroveň.

4. Pokud je kvóta rozdělena mezi dodavatelské země, může být rozdělení dohodnuto s těmi dodavatelskými zeměmi, které mají podstatný zájem na tom, aby dodávaly daný produkt k dovozu do Unie.

Není-li tomu tak, rozdělí se kvóta mezi dodavatelské země vždy podle jejich podílu na dovozu daného produktu do Unie během předchozího reprezentativního období, přičemž se vezmou v úvahu zvláštní činitele, které mohly nebo mohou ovlivnit obchod s tímto produktem.

Avšak za předpokladu, že je splněna povinnost Unie provádět konzultace ve Výboru pro ochranná opatření WTO, může být v případě vážné újmy od této metody rozdělení upuštěno, jestliže se dovoz z jedné nebo více dodavatelských zemí ve srovnání s celkovým růstem dovozu dotyčného produktu během předchozího reprezentativního období neúměrně zvýšil.

5. Opatření podle tohoto článku se po vstupu v platnost vztahují na všechny produkty propuštěné do volného oběhu. V souladu s článkem 17 mohou být omezena na jeden nebo více regionů Unie.

Tato opatření však nebrání propuštění do volného oběhu produktů, které již jsou na cestě do Unie, jestliže se jejich místo určení již nedá změnit a jestliže tyto produkty, které podle článků 10 a 11 mohou být propuštěny do volného oběhu pouze proti předložení kontrolního dokladu, jsou takovým dokladem doprovázeny.

6. Pokud o zásah Komise požádal některý členský stát, přijme Komise přezkumným postupem podle čl. 3 odst. 3, nebo v naléhavých případech podle čl. 3 odst. 4, rozhodnutí do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti.

Článek 16

Pokud to vyžadují zájmy Unie, může Komise přezkumným postupem podle čl. 3 odst. 3 a v souladu s kapitolou III přijmout vhodná opatření k zabránění tomu, aby se určitý produkt do Unie dovážel v natolik zvýšeném množství nebo za takových podmínek, že by tím výrobcům obdobných nebo přímo konkurujících produktů z Unie vznikla nebo hrozila vzniknout vážná újma.

Použije se čl. 15 odst. 2 až 5.

Článek 17

Pokud se při kontrole zejména na základě činitelů uvedených v článku 9 zjistí, že v jednom nebo více regionech Unie jsou splněny podmínky pro přijetí opatření podle článků 10 a 15, může Komise po posouzení alternativních řešení výjimečně povolit uplatňování kontrolních a ochranných opatření omezených na daný region nebo regiony, pokud má za to, že uplatňování těchto opatření je vhodnější na této úrovni než na úrovni Unie.

Tato opatření musí být dočasná a musí co nejméně omezovat fungování vnitřního trhu.

Tato opatření se přijímají postupem podle článků 10 a 15.

Článek 18

Ochranná opatření se nesmějí vztahovat na produkt pocházející z rozvojové země, která je členem WTO, pokud její podíl na dovozu daného produktu do Unie nepřekračuje 3 %, za předpokladu, že dovoz z rozvojových zemí, které jsou členem WTO a jejichž podíl na dovozu je méně než 3 %, netvoří společně více než 9 % celkového dovozu dotyčného produktu do Unie.

Článek 19

1. Doba platnosti ochranných opatření se omezuje na dobu, která je nezbytná k zabránění vážné újmy nebo k její nápravě a pro usnadnění přizpůsobení výrobců Unie. Tato doba nesmí překročit, včetně doby platnosti případného prozatímního opatření, čtyři roky.

2. Původní doba platnosti ochranných opatření jiných než stanovených v čl. 15 odst. 4 třetím pododstavci může být prodloužena, pokud se zjistí, že

- a) prodloužení je nezbytné k zabránění vážné újmy nebo k její nápravě;
- b) výrobci Unie prokazatelně provádějí přizpůsobení.

3. Rozhodnutí o prodloužení jsou přijímána podle kapitoly III a stejnými postupy jako v případě původních opatření. Prodloužené opatření nesmí být více omezující než opatření na konci původní doby platnosti.

4. Pokud doba platnosti ochranného opatření překračuje jeden rok, je třeba je během doby uplatňování, včetně doby prodloužení, postupně liberalizovat v pravidelných odstupu.

5. Celková doba uplatňování ochranného opatření, včetně doby uplatňování případných prozatímních opatření, původní doby uplatňování a jejího případného prodloužení, nesmí překročit osm let.

Článek 20

1. V průběhu uplatňování kontrolních nebo ochranných opatření podle kapitol IV a V může Komise na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu nejpozději v polovině doby uplatňování opatření přijatých na více než tři roky:

- a) posoudit účinky opatření;
- b) určit, zda a do jaké míry je vhodné urychlit proces liberalizace;
- c) ověřit, zda je zachování opatření nutné.

Pokud se Komise domnívá, že zachování opatření je nutné, uvědomí v tomto smyslu členské státy.

2. Pokud se Komise domnívá, že je nutné některá kontrolní nebo ochranná opatření podle článků 10, 12, 15, 16 a 17 zrušit nebo změnit, učiní tak přezkumným postupem podle čl. 3 odst. 3.

Pokud se rozhodnutí týká regionálních kontrolních opatření, použije se od šestého dne po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 21

1. Dovoz produktu, který byl předmětem ochranného opatření, nesmí být po dobu, která odpovídá době platnosti dřívějšího opatření, znovu podroben ochrannému opatření. Tato doba nesmí být kratší než dva roky.

2. Odchylně od odstavce 1 se může ochranné opatření s dobou platnosti 180 dnů nebo méně opětně použít na dovoz produktu, jestliže:

- a) od zavedení ochranného opatření na dovoz tohoto produktu uplynul alespoň jeden rok a
- b) toto ochranné opatření nebylo v období pěti let předcházejících jeho zavedení použito na tento produkt více než dvakrát.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 22

Pokud to zájmy Unie vyžadují, může Komise přezkumným postupem podle čl. 3 odst. 3 přijmout vhodná opatření, jimiž se provádějí legislativní akty, aby umožnila výkon práv a povinností Unie nebo všech členských států na mezinárodní úrovni, zejména v oblasti obchodu s komoditami.

Článek 23

Komise zahrne informace o uplatňování tohoto nařízení do své výroční zprávy o uplatňování a provádění opatření na ochranu obchodu, kterou má předkládat Evropskému parlamentu a Radě podle článku 22a nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽¹⁾.

Článek 24

1. Tímto nařízením není dotčeno plnění povinností vyplývajících ze zvláštních pravidel obsažených v dohodách mezi Uníí a třetími zeměmi.

2. Aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Unie, nevylučuje toto nařízení přijetí nebo uplatňování členskými státy:

- a) zákazů, množstevních omezení nebo kontrolních opatření, které jsou odůvodněny veřejnou mravností, veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí a zvířat, ochranou rostlin, ochranou národního kulturního pokladu, jenž má uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, nebo ochranou průmyslového a obchodního vlastnictví;
- b) zvláštních devizových náležitostí;
- c) náležitostí, které byly zavedeny na základě mezinárodních dohod v souladu se Smlouvou.

Členské státy sdělí Komisi opatření nebo náležitosti, které zamýšlejí zavést nebo změnit podle prvního pododstavce.

V případech zvláštní naléhavosti sdělí Komisi vnitrostátní opatření nebo náležitosti bezprostředně po jejich přijetí.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).

Článek 25

1. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování předpisů, které zřizují společnou organizaci zemědělských trhů, ani z nich odvozených správních předpisů Unie nebo vnitrostátních správních předpisů, ani zvláštních předpisů týkajících se zboží vzniklého zpracováním zemědělských produktů. Použije se k těmto předpisům doplňkově.

2. Články 10 až 14 a článek 21 se nevztahují na produkty uvedené v odstavci 1, u kterých pravidla Unie pro obchod se třetími zeměmi vyžadují předložení dovozního osvědčení nebo jiného dovozního dokladu.

Články 15, 17, a 20 až 24 se nevztahují na produkty, u kterých pravidla Unie pro obchod se třetími zeměmi vyžadují použití množstevních omezení dovozu.

Článek 26

Nařízení (ES) č. 260/2009 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 27

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. března 2015.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předsedkyně

Z. KALNIŇA-LUKAŠEVICA

PŘÍLOHA I

EVROPSKÁ UNIE		KONTROLNÍ DOKLAD	
1	1. Žadatel (jméno, úpiná adresa, země a DIČ)	2. Číslo vystavení	
		3. Předpokládané místo a datum dovozu	
		4. Příslušný vydávající orgán (název, adresa, telefon)	
		5. Deklarant/zástupce (případné) (jméno, úpiná adresa)	
	1	5. Deklarant/zástupce (případné) (jméno, úpiná adresa)	6. Země původu (s kódem geonomenklatury)
7. Země odeslání (s kódem geonomenklatury)			
8. Poslední den platnosti			
1	9. Popis zboží	10. Kód KN a kategorie zboží	
		11. Množství v kg (čistá hmotnost) nebo v jiných jednotkách	
		12. Cena v eurech, CIF hranice Unie	
13. Doplňující údaje			
14. Potvrzení příslušného orgánu Datum: Podpis: Razítko			

15. ODPISY V části 1 sloupce 17 uveďte dostupné množství, v části 2 odepsané množství.			
16. Čisté množství (čistá hmotnost nebo jiná měrná jednotka s uvedením jednotky)		19. Celní doklad (druh a číslo) nebo dílčí licence (č.) a den odpisu	20. Název, členský stát, razítko a podpis orgánu provádějícího odpis
17. Číselný údaj	18. Slovní údaj jen pro odepsané množství		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Případné doplňující stránky se připojí zde.

EVROPSKÁ UNIE		KONTROLNÍ DOKLAD	
2	1. Žadatel (jméno, úplná adresa, země a DIČ)	2. Číslo vystavení	
		3. Předpokládané místo a datum dovozu	
		4. Příslušný vydávající orgán (název, adresa, telefon)	
		5. Deklarant/zástupce (případně) (jméno, úplná adresa)	
	Kopie pro příslušný úřad	6. Žemé původu (s kódem geonomenklatury)	
		7. Žemé odeslání (s kódem geonomenklatury)	
8. Poslední den platnosti			
2	9. Popis zboží		10. Kód KN a kategorie zboží
			11. Množství v kg (čistá hmotnost) nebo v jiných jednotkách
			12. Cena v eurech, CIF hranice Unie
13. Doplňující údaje			
14. Potvrzení příslušného orgánu			
Datum:			
Podpis: Razítko			

15. ODPISY V části 1 sloupce 17 uveďte dostupné množství, v části 2 odepsané množství.			
16. Čisté množství (čistá hmotnost nebo jiná měrná jednotka s uvedením jednotky)		19. Celní doklad (druh a číslo) nebo dílčí licence (č.) a den odpisu	20. Název, členský stát, razítko a podpis orgánu provádějícího odpis
17. Číselný údaj	18. Slovní údaj jen pro odepsané množství		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Případné doplňující stránky se připojí zde.

PŘÍLOHA II

ZRUŠENÉ NAŘÍZENÍ A JEHO NÁSLEDNÁ ZMĚNA

Nařízení Rady (ES) č. 260/2009

(Úř. věst. L 84, 31.3.2009, s. 1).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014

(Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1).

Pouze bod 19 přílohy

PŘÍLOHA III

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 260/2009	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 4	Článek 3
Článek 5	Článek 4
Článek 6	Článek 5
Článek 7	Článek 6
Článek 8	Článek 7
Článek 9	Článek 8
Článek 10	Článek 9
Článek 11	Článek 10
Článek 12	Článek 11
Článek 13	Článek 12
Článek 14	Článek 13
Článek 15	Článek 14
Článek 16	Článek 15
Článek 17	Článek 16
Článek 18	Článek 17
Článek 19	Článek 18
Článek 20	Článek 19
Článek 21	Článek 20
Článek 22	Článek 21
Článek 23	Článek 22
Článek 23a	Článek 23
Články 24 až 27	Články 24 až 27
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
Příloha III	Příloha III